

Standerfabet har en større Kjendskab til Mændenes Egenfaber, der udfordres til en saadan Forretning, end selve Retten. Det er netop det samme Gode, som min ærede Ven fra Randers Amts Bie Balgfreds (Condруп) og jeg ville opnaae, idet vi have meent, at vi kunne bruge de samme faste Taxationsmænd til at udføre den Forretning, som nærværende Lov vil have fremmet. Vi mene altsaa ikke at skade Sagen ved at faae disse Mænd, men ogsaa at faae fuldkommen saa dygtige Mænd ved at tage dem, og derhos spare Beføstning, Reiser og Tidspilde. Jeg skal altsaa haabe, at den ærede Indenrigsminister vil tillade, at dette vort Ændringsforslag sættes ind i Lovens 4de §, og som Følge deraf maa ogsaa vort andet Ændringsforslag tillige antages; thi det er en ligefrem Følge af det første, at nemlig Forretningerne ikke blive at afhjæmle for hver enkelt Gang. Det er jo bekendt, at de faste Taxationsmænd den første Gang, de tiltræde en saadan saadan Forretning, da indføre deres Ced, saavidt mig bekendt, i en der-til autoriseret Protokol, og derved ere vistnok alle deres Forretninger i slige Henseender een Gang for alle afhjæmlede. Altsaa vil Afhjæmningen kunne undværes, naar dette Ændringsforslag vedtages. Jeg skal saaledes tillade mig at anbefale disse Ændringsforslag til det ærede Thing's Antagelse.

Indenrigsministeren: Hvad angaaer den foreslaaede nye Paragraph, da har jeg efter Conference med det tidligere Udvalg tiltraadt samme. Jeg maa imidlertid gjøre det ærede Thing opmærksom paa, at det er en betydelig Udvidelse af Rettigheden til Expropriation, som deri indeholdes, idet Expropriation efter Lovudkastet kun kan skee, naar hver enkelt Commune for sin Strækning giver Samtykke dertil, men efter Forslaget kan det her for Communens Bedkommende, uden saadant Samtykke, besluttes, at Expropriation skal finde Sted, idet et saadant Spørgsmaal for Landsfognenes Bedkommende skal afgjøres af det paagældende Amtsraad og for Kjøbstadcommunerens Bedkommende af Indenrigsministeriet. Jeg erkjendte iøvrigt allerede under Sagens tidligere Behandling, at, naar Thinget antog, at Formaalet var saa vigtigt, at

en saadan Udkomst til Expropriation burde finde Sted, som vistnok var meget hensigtsmæssig, naar der var Spørgsmaal om flere Communer's forskjellige Interesser, saa kunde der fra Regeringens Side ikke være Grund til at modsætte sig det. Regeringen havde vistnok Opfordring til at være vaersom, naar den gjorde Forslag til Indskrænkning i Eiendomsretten ved at paalægge de Bedkommende Forpligtelse til at undergives Expropriation; naar derimod Thingets Medlemmer, hvoraf jo en stor Deel staaer disse Forhold meget nær, mene, at der ikke er nogen Fare ved at indrømme denne større Forpligtelse til Expropriation, saa kan Ministeriet, som bemærket, ikke have Noget at erindre derimod.

Hvad angaaer Forslagene til § 4, saa skal jeg først tillade mig at omtale det Ændringsforslag, der er stillet af de to Rigsdagsmænd, der sidst have talt, idet jeg ganske skal tiltræde deres Forslag. Jeg erkjender paa den ene Side, at det er analogt med, hvad der gjælder for lignende Taxationer, og besparende Omkostninger, og paa den anden Side har det det Gode ved sig, at en Landinspecteur eller Landmaaler dog skal være tilstede ved Forretningen, hvilket jeg ved slige Taxationer anseer for at være gavnligt. Jeg maa altsaa foretrække dette Forslag for det Forslag, som er fremkommet fra de to ærede Forslagsstillere, der være Medlemmer af det tidligere Udvalg, og som have ladet det blive staaende, at Udvalget skulde skee ved Retten, men derimod, for at spare Beføstninger, have ladet Landinspectorens eller Landmaalerens Veiledning falde bort. Nu skeer der ved det Ændringsforslag, der er stillet af de to andre Rigsdagsmænd, en større Besparelse, ligesom der derved ogsaa opnaaes et mere betryggende Resultat, og jeg skal derfor henstille til de to ærede Forslagsstillere, som have været Medlemmer af det tidligere Udvalg, om de ikke ville finde sig foranledigede til at frasælde deres Forslag om, at Landinspectorens eller Landmaalerens Veiledning skal falde bort, hvoraf da ogsaa vil følge en forandret Redaction, idet Ordet „Anden“ da maa gaae ud af § 2, og slutte sig til det Forslag, der er stillet af de to andre Rigsdagsmænd. Den sidste Forandring, som